

חֶלֶב וּדְבַשׁ וְעַבְדָּת אֶת־הָעֲבָדָה
 הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה: (א) שִׁבְעַת יָמִים
 תֹּאכַל מִצֵּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חֵג
 לַיהוָה: (ב) מִצּוֹת יֹאכַל אֶת שִׁבְעַת
 הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאֶה לָךְ חֶמֶץ וְלֹא־
 יִרְאֶה לָךְ שְׂאֵר בְּכָל־גְּבֻלְךָ:
 (ח) וְהַגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעֶבְרַת זֶה

וּדְבַשׁ וְתַפְלַח יֵת פְּלִחְנָא
 הָדָא בְּיַרְחָא הַדִּין: וְשִׁבְעָה
 יוֹמִין תִּיכּוּל פְּטִירָא
 וּבַיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה חֵגָא קָדָם
 יי: וְפְטִיר יִתְאַכַּל יֵת
 שִׁבְעַת יוֹמִין וְלֹא יִתְחַזִּי
 לָךְ חֶמֶיֶע וְלֹא יִתְחַזִּי לָךְ
 חֶמֶיר בְּכָל תְּחֻמָּךְ:
 ח וְתִתְחַזִּי לְבִנְךָ בַּיּוֹמָא הַהוּא
 לְמִימְרָא בְּדִיל דִּין עֶבֶד יי

ת"א ועבדת פסחים צו. שבעת ימים מנחות טו. ולא יראה לך פסחים ה: והגדת לבנך שם קטו:

דש"י

תצאו אל הארץ וגו', ולמה חזר ושנאה, בשביל
 דבר שנחמדש צה, נפרשה ראשונה נאמר והיה
 כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת
 לכם (שמות יב טו), צנן רשע הכתוב מדבר
 (ח) בעבור זה. צעבור שאקיים מצותיו, כגון

לקוטי הלכות

- (A) (ז) ולא יראה לך חמץ - דרשו רבותינו ז"ל ולא יראה לך חמץ. שקד אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים. שאם נכנס עכו"ם לבית ישראל וחמצו בידו אינו זקוק להוציאו, כי חמץ הוא בחינת חמוץ הפוח שהם מחשבות זרות והרהורים שהם אסורים במשהו, וצריכים לבערם ולבטלם ולגרשם מגבולו. אבל אם האדם עושה את שלו ומתגבר בכל פחו לבער ולגרש המחשבות רעות מקרבו והם אף-על-פי-כן באים בעל פרוח עליו בכל פעם, על זה אין האדם חייב כלל כמו שכתוב בספר הא"ב שאין האדם חייב על הרהורים הבאים עליו כי אם פשמהרה וחוזה ומרהרה. וכן כתב (בספרו לקוטי תנאים) שיהיה האדם שב ואל תעשה גם במחשבה ומה שנעשה עמו
- (B) (ח) וזה בחינת שקד אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים. שאם נכנס עכו"ם לבית ישראל וחמצו בידו אינו זקוק להוציאו, כי חמץ הוא בחינת חמוץ הפוח שהם מחשבות זרות והרהורים שהם אסורים במשהו, וצריכים לבערם ולבטלם ולגרשם מגבולו. אבל אם האדם עושה את שלו ומתגבר בכל פחו לבער ולגרש המחשבות רעות מקרבו והם אף-על-פי-כן באים בעל פרוח עליו בכל פעם, על זה אין האדם חייב כלל כמו שכתוב בספר הא"ב שאין האדם חייב על הרהורים הבאים עליו כי אם פשמהרה וחוזה ומרהרה. וכן כתב (בספרו לקוטי תנאים) שיהיה האדם שב ואל תעשה גם במחשבה ומה שנעשה עמו
- (C) (ט) וזה בחינת שקד אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים. שאם נכנס עכו"ם לבית ישראל וחמצו בידו אינו זקוק להוציאו, כי חמץ הוא בחינת חמוץ הפוח שהם מחשבות זרות והרהורים שהם אסורים במשהו, וצריכים לבערם ולבטלם ולגרשם מגבולו. אבל אם האדם עושה את שלו ומתגבר בכל פחו לבער ולגרש המחשבות רעות מקרבו והם אף-על-פי-כן באים בעל פרוח עליו בכל פעם, על זה אין האדם חייב כלל כמו שכתוב בספר הא"ב שאין האדם חייב על הרהורים הבאים עליו כי אם פשמהרה וחוזה ומרהרה. וכן כתב (בספרו לקוטי תנאים) שיהיה האדם שב ואל תעשה גם במחשבה ומה שנעשה עמו
- (D) (י) וזה בחינת שקד אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים. שאם נכנס עכו"ם לבית ישראל וחמצו בידו אינו זקוק להוציאו, כי חמץ הוא בחינת חמוץ הפוח שהם מחשבות זרות והרהורים שהם אסורים במשהו, וצריכים לבערם ולבטלם ולגרשם מגבולו. אבל אם האדם עושה את שלו ומתגבר בכל פחו לבער ולגרש המחשבות רעות מקרבו והם אף-על-פי-כן באים בעל פרוח עליו בכל פעם, על זה אין האדם חייב כלל כמו שכתוב בספר הא"ב שאין האדם חייב על הרהורים הבאים עליו כי אם פשמהרה וחוזה ומרהרה. וכן כתב (בספרו לקוטי תנאים) שיהיה האדם שב ואל תעשה גם במחשבה ומה שנעשה עמו